

Hvor Fiskerne have benyttet Strandbredden, har det været efter Overenskomst, eller fordi der ikke er gjort nogen Indsigelse derimod, eller ogsaa har det været efter en i Forveien indhentet Tilladelse, men en Ret existere ikke.

Ordføreren: Jeg har jo aldeles ikke udtalt mig om, at det skulde være i Kraft af nogen udtrykkelig Lovbestemmelse, jeg har kun sagt, at det vitterlig er det fattigste Forhold, at der paa mangfoldige Steder er en saafaldt Sædvaneret eller Hæbdsret, det er mig ligegyldigt hvilket Navn man vil give det, men det fattigste Forhold er saaledes paa mange Steder.

Judenrigsministeren (Jørgensen): Jeg tror ikke, at det ærede Medlem gjør Sagen nogen Tjeneste ved at oplæste dette Spørgsmaal, men da det nu er færdigt, skal jeg tillade mig at sige, at det i at Fald af juridiske Meningsfæller af det ærede Medlem utvetydig er bleve anerkjendt, i det andet Thing, at nogen Ret er der ikke Tale om. Derimod er det ligesaa sikkert, at Reglen her i Landet har været den, at man godvillig har tilladt Benyttelsen, og jeg har netop hævdet i det andet Thing, at det er en almindelig Sag, at der ikke lægges den Vedkommende Hindringer i Veien, og at der ingen Trang er til denne Bestemmelse. Da Lovforslaget kom til Behandling i Folkethinget troede jeg, ifølge de Undersøgelser jeg har kunnet anstille — og de ere anstillede — ikke at der var nogen Trang til denne Bestemmelse, og jeg brugte vistnok ogsaa det Udtryk ved den Leilighed: „det er vist kun her i Thinget at Trangen er.“ Men jeg erkjender, og det vedstaar jeg, at, efter at dette Spørgsmaal er blevet debatteret, debatteret og behatteret, kan det være, at der forskjellige Steder vil opstaa nogen Trang. Jeg kan jo ikke sige, at den findes noget eneste Sted, men det Almindelige er, at der ingen Trang har været. Naar man taler om Sædvaner og Sligt, betyder det ikke Noget i retlig Henseende, det betyder, at man har ladet det passere, eller udtrykkelig tilladt det, hvorledes det nu er gaaet til, men det har ingen Betydning, juridisk set er der ikke Spor af Ret. Dersom man allvegne begynder at negte Fiskerne denne Adgang, hvad jeg ikke tror man vil, i det Mindste er det de færreste Steder, at der har været Tale om Sligt — jeg vilde kunne nævne nogle enkelte Steder ved en Fjord, hvor nogle Gaardmænd have forlangt for meget for Afgangen, thi i Reglen gives der jo Bederog — saa kunde man komme til at tage

Spørgsmaalet op, saa vilde det være tidspunkt, naar Trangen var kommen. Jeg har kun villet bemærke dette, da det ærede Medlem har trukket Spørgsmaalet frem, men jeg vilde ønske, at han ikke havde gjort det. Jeg har fundet mig i disse Bestemmelser her og ikke mere, jeg mener, at hvis det hoi Thing vil vedtage dem, maa det være dets Sag, men under dem kan man virkelig ikke gaa.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Jeg tror, at jeg er temmelig paa det Rene med, hvilke Punkter der har været Gjenstand for Meningsforskjel, og som derfor vilde være at undertage formelig Afstemning, men skulde jeg forbigaa et Forslag, om hvilket ærede Medlemmer skulde ønske Afstemning, beder jeg mig gjort opmærksom derpaa.

1) Ændringsforslag til § 1 af Møgen: § 1ste Stykke, Linie 3 ændres „5“ til „2“.

vedtoges med 31 Stemmer mod 13.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Breinholdt, Carstensen, Goss, E. A. Hansen, Mourier-Petersen og Reedtz-Thott:

§ 1ste Stykke, 3die og 4de Linie udgaa Ordene „ifølge lovlig Adkomst“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraf af Samme:

§ 2det Stykke, 3die Linie indskydes efter „danske“: „fiskeriberettigede“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 3 til samme Paragraf af Samme:

§ 2det Stykke, 6te Linie, indskydes efter Ordet „eiheller“: „indtil videre“, hvorefter Paragrafens 3die Stykke udgaa.

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 med de vedtagne Ændringer saalydende:

Paa dansk Soterritorium skal det med de i denne Lov fastsatte Begrændsninger staa Enhver, der enten har Indfødsret eller har havt fast Ophold her i Landet i mindst